No. 2731 Woensdag 1 April 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

EEN SCHOORSTEENVEGERSFAMILIE, bestaand uit vader en zes zoons op weg naar hun dagelijks werk

Strijd tegen het ongeloof.

De „Catholic Times" knoopt in een hoofdartikel belangwekkende beschouwingen vast aan de onlangs door president Roosevelt gehouden radio-toespraak, waarin hij burgers van alle godsdienstige belijdenissen opriep zich te verenigen in een over heel de wereld te voeren strijd van geloof tegen ongeloof.

In de loop dezer rede, welke deel uitmaakte van de viering van de door de nationale conferentie van Joden en Christenen georganiseerde Brotherhood-Day, zeide de president onder andere:

„De toestand, waarin de wereld verkeert, dringt ons samen stand te houden, want zoals ik de dingen zie zijn niet verschillende geloven de inzet van de strijd. Het gaat tussen geloof en ongeloof.

„Niet uw speciaal geloof of het mijne, doch alle geloof is in 't geding. In uitgestrekte gebieden onzer aarde staan godsdienst en niet-godsdienst tegenover elkaar; het geloof van elk onzer wordt aangevochten.

„Het is wegens deze bedreiging, dat gij en ik moeten reiken tot buiten de lijnen onzer geloofsbelijdenissen, dat wij elkaar de handen moeten toesteken en gemene zaak maken."

Het artikel, dat het blad, welks hoofdredacteur de Eerw. Dr. Bernard Crimley is, aan de oproep van den president wijdt, is — gelijk steeds — onvervaard, strijdvaardig en recht-door-zee.

Met Mexco, Spanje, Duitsland en Rusland voor ogen, zullen katholieken zonder moeite kunnen instemmen met de woorden van president Roosevelt, meent de schrijver. Niet alleen wordt het geloof van elk onzer aangevochten, maar de aanval is niet van vandaag of gisteren; hij heeft jaren lang onafgebroken voortgeduurd, maar heeft in de laatste jaren samenhang gekregen, benevens iets dat op eenheid lijkt. Een tegen-aanval had reeds lang geleden gelanceerd moeten worden. Maar hoe?

Het is van belang dat de schrijver erop wijst dat de aanval op het geloof niet van vandaag of gisteren dagtekent. Al te velen immers zijn geneigd de wereldgeschiedenis te laten aanvangen op een door henzelf gekozen tijdstip, en al wat daarvoor gebeurd is, te negeren. De aanval op 't geloof begon niet, gelijk de anti-communisten schijnen te menen, met de zegepraal van 't bolschewisme in Rusland, noch met die van de anarchie in Mexico of het anti-clericalisme in Spanje, en zeker niet met het heidendom in Duitsland. In Portugal, waar de kerk wreeder vervolgd is dan thans in Spanje, heeft de nationale vergadering juist met bijna algemene stemmen een wetsontwerp van den minister van onderwijs aangenomen, waarbij in elk klasse-lokaal der lagere scholen een kruis boven de lessenaar van den onderwijzer zal worden gehangen; in Frankrijk, waar een halve eeuw geleden priesters op straat vaak niet veilig waren, en waar onder Combes met milder middelen dezelfde politiek gevoerd werd als thans in Mexico, is het katholicisme opnieuw een grote zedelijke macht geworden, ofschoon de positie der kerk er nog verre van bevredigend mag heten.

Godsdienst-vervolging is geen speciaal teken van onze tijd. Maar terwijl vroeger de aanvallen op het geloof in verschillende landen een geïsoleerd karakter vertoonden, is in de laatste jaren een coordinatie tot stand gekomen in de internationale propaganda van ongeloof en heidendom. Hiertegenover zijn milliarden gelovigen merkwaardig passief gebleven. In president Roosevelts eigen land was het slechts een kleine minderheid, die de kerkvervolking in Mexico met een boycot, moreel en materieel, had willen beantwoorden. De kerkvervolgers in Rusland hebben, niet in deze hoedanigheid, maar dan toch als socialisten, als „mensen met 'n ideaal", en als factoren in de wereldvrede, steeds opnieuw genade gevonden bij overigens zeer kerkelijke en Godvrezende Britten — met inbegrip van de B.B.C.: in Frankrijk, dat niet katholiek geregeerd wordt, neemt men tenminste in katholieke kringen nog verzet en ontstemming waar in verband met het samengaan met de Russische kerkvervolgers.

Nog veel groter toegevendheid is, en niet op de eerste plaats in Engeland, aan de dag gelegd geworden tegenover het Duitse staatsheidendom. Vrome Christenen, katholieken vooral niet te vergeten, die gewoon waren geweest door dik en dun het Duitse standpunt te verdedigen of die een sentimentele voorkeur hadden voor dat land, „betreurden" het, dat zulke voortreffelijke mensen zo grof dwalen konden, maar vonden hen daarom toch niet minder voortreffelijk, en wanneer in Amerika — het enige land dat ten opzichte van het nazistisch heidendom ten minste blijk van karakter gaf — boycot-bewegingen op touw zette, dan schudde men in Europa hierover 't hoofd, en sloeg reis-Marken (of hoe die valsmunterij heet) in om ze uit te geven in 't land, waar geloofsgenoten moreel en of physiek schandelijk gevolgd werden. Het zeer katholieke Polen kon de ergste vertegenwoordigers van het nieuwe Duitse heidendom niet genoeg vleien en eren.

Maar bovendien hebben wij in de loop der jaren kunnen waarnemen, dat vaak het luidst schande over de uitroeiïng van de godsdienst geroepen werd door diegenen, die zich om godsdienst bitter weinig bekommerden, maar een gevaar zagen in het Russische anti-kapitalisme. Zo is ook de kerkvervolging in Spanje verwoed veroordeeld door velen, die zich om het lot der kerk in 't geheel niet druk gemaakt zouden hebben wanneer zij maar de zekerheid gehad hadden dat Spanje een „nette" republiek volgens Frans model geworden was en geen anti-kapitalistische republiek gelijk sovjet-Rusland. Het woeden tegen de kerken in Duitsland wordt eveneens vaak het scherpst afgekeurd door hen, die niet noemenswaardig in God geloven, maar vertoornd zijn omdat hun voormalige politieke of sociale medestanders in Duitsland uitgeroeid worden.

Enerzijds dus schuldige verdraagzaamheid, bijna onverschilligheid van diegenen die georganiseerd te wapen moesten vliegen voor datgene waarvan zij beweren dat het voor hen 't dierbaarst en 't heiligste is; anderzijds veel onverdraagzaamheid en felheid onder diegenen, die in werkelijkheid om de belangen van kerk en godsdienst weinig of niets geven. Het ene is al even verderfelijk als 't andere.

Maar tegenover de geco-ordineerde wereldaanval, niet op de kerken maar op Gods heerschappij zelf, is geen geco-ordineerde tegenaanval gesteld. Integendeel: protestanten wachtten af, of de aanval wellicht alleen of hoofdzakelijk de katholieken zou gelden; katholieken wachtten af of het misschien voornamelijk op de protestanten gemunt was; en beiden dachten aanvankelijk — wat Duitsland betrof — dat het heidendom zich uitsluitend tegen de Joden zou richten, en dat „betreurden" ze wel, maar zolang zij nog enige hoop hadden, dat hun eigen geloofsgenoten 't wel zouden bolwerken, trokken zij zich toch niet heel veel ervan aan.

Er zijn in Engeland twee grote kerkelijke bladen die sinds geruime tijd reeds het verfoeilijke denkbeeld opgegeven hebben, dat verdraagzaamheid jegens de aanranders van God (die toch zulk goed bier brouwen en zulke goedkope reisbiljetten) solidariteit tussen zijn dienaren verbiedt. Die bladen zijn de Anglo-katholieke „Church Times" en de katholieke „Catholic Times".

Laatstgenoemd blad begroet dus de woorden van president Roosevelt met grote vreugde. Het denkbeeld — merkt de schrijver van het hoofdartikel op — dat de verschillende belijdenissen gemene zaak moeten maken, is wel niet nieuw, maar dit is toch de eerste maal, dat het door iemand van zo hoge positie gepropageerd wordt.

De strijd tussen Christenen over geloofsbelijdenissen is uitgestreden, vervolgt hij, want „de geloofsbelijdenissen" zijn dood. Alles wat daarvan in onze dagen overgebleven is, bestaat uit het oude traditionele Christelijke geloof der katholieke kerk, waartegenover nog slechts de nasleep der „geloofsbelijdenissen", georganiseerde vooroordelen van gemengde aard staan. Niemand is nog bereid te sterven voor Calvijns denkbeeld der uitverkiezing of voor Luthers beginsel van impanatie. De afstammelingen van hen die deze belijdenissen formuleerden, stellen geen belang in de leerstellige vooroordelen hunner vaderen. Zij erven hun geest, maar deze komt op andere manieren tot uiting.

Wanneer wij zeggen — vervolgt de schrijver — dat al wat rest van de grote beroering der zestiende eeuw een wijdverspreid vooroordeel tegen Rome is, dan doelen wij op een vooroordeel, dat niet zuiver-religieus, maar ook maatschappelijk en nationaal is. Het is gegrond op een lezing der geschiedenis, welke wij als vooringenomen en vals beschouwen. Het spruit voort uit een maatstaf van waarden, welke verschilt van de oude traditionele standaards der katholieke kerk; uit nieuwe oriëntaties en eerzuchten, maar voor zover „zuivere en onbesmette godsdienst" nog een kracht is, wordt zij bewuster beïnvloed door de wens naar eenheid — eenheid met ons — dan ooit sinds de breuk ontstond.

Er heerst toenemende sympathie met het katholieke geloof, gepaard aan toenemende vervreemding van de katholieke practijk.

Wij weten niet, of de schrijver hier wellicht al te eenzijdig op de verhoudingen in Engeland let, waar die toenemende platonische sympathie met het katholicisme zeer zeker opvallend is. Doet zich in andere hoofdzakelijke protestantse landen hetzelfde verschijnsel voor? Zijn de Presbyterianen van Schotland, de Calvinisten van Nederland, de Lutheranen van Zweden niet met grote overtuiging toegewijd aan de door hun voorvaderen verkondigde leerstellingen?

Maar onweerlegbaar is het dat in Engeland geen geloofsbelijdenissen, doch geloofvooroordelen de kerken van elkaar en van de Katholieke Kerk scheiden, en even onweerlegbaar is het, dat er in deze tijd van de kerken in Engeland een geweldige stuwkracht over heel de wereld kon uitgaan, indien (wij halen de woorden van den schrijver aan) „een praktisch plan ontworpen werd om gemene zaak van alle godsdienstmensen tegen de vijanden van God te maken."

In plaats daarvan zien wij, dat tal van godsdienstige mensen en gemeenschappen gemene zaak maken met de vijanden van God; noemen we o.a. hier voor Curaçao, nog maar eens het steunen van de katholiek vijandige bladen als La Prensa, waartegen onze bisschop in zijn laatste vastenbrief waarschuwt.

De „Catholic Times" gelooft, dat het mogelijk is één „enkel front" te vormen. Het is in Rusland en in Duitsland gebeurd onder de druk van vervolging en „niets belet vereniging der krachten elders."

Wij zouden willen weten, welke plaats God, ondanks dit „front" in Rusland inneemt, of waardoor de leden van dit „front zich lieten bezielen, toen zij keer op keer bij plebisciet millioen stemmen uitbrachten op de vijanden van God. Terecht vervolgt het blad dan ook:

„Voor een radicale tegenaanval op godloosheid bouwen wij evenwel op andere factoren. De godloze school is de eigenlijke vijand van de godsdienst, en wel die waarvoor staten en politici verantwoordelijk zijn. Het kwaad, dat reeds gesticht is door „geen dogma op de scholen" is onberekenbaar. Katholieken hebben de gemeenschap gewaarschuwd, dat uit deze politiek kwaad zou voortkomen, en nu zij gerechtvaardigd zijn, zullen zij met des te meer kracht vechten voor het behoud hunner eigen scholen."

Het is door middel van de scholen dat de godlozen en heidenen van jaar tot jaar hun macht versterken en ten slotte hun heerschappij vestigen. Zij, die thans in andere landen alle vrijheid verloren hebben en zelfs in concentratiekampen zuchten, danken dit voor een groot deel hieraan dat zij zelf jarenlang gestreden hebben voor de godloze school en aldus mannen zonder God en geweten aan de macht brachten.

Alleen waren 't niet hùn mannen.

Curaçao en de Radio.

Onze Collega de Curaçaosche Volkskrant kwam Maandag l.l. met een artikel dat voor het grootste deel ons uit het hart gegrepen is.

Ook wij hadden reeds een artikel in de pen om ons Curaçaos publiek te beschermen tegen de usurpaties van Radio Holland.

Onze Collega de Curaçaosche Volkskrant is ons voor geweest en we gunnen haar gaarne deze primeur: maar ze heeft ons geenszins het gras voor de voeten weggemaaid.

De Radio is thans van groot belang in onze Curaçaose samenleving, waardoor de isolatie grotendeels wordt opgeheven, en waardoor de radio zeker met zijn toekomstmogelijkheden, zich nog een grotere plaats zal veroveren, als ze thans reeds bezit.

Het is dan ook voor ons volk van groot belang, dat tegen de eerste stappen die thans door Radio Holland zijn gedaan, met grote energie zal worden opgetreden. Ter opwekking daartoe zullen we dan ook enkele artikelen moeten wijden aan deze kwestie.

De huidige situatie.

Hiervoor geven we het woord aan de Volkskrant.

Omstreeks midden Februari liepen er wilde geruchten, dat het Gouvernement de handel in radio-toestellen wilde monopoliseren en voortaan alleen „Philips" toestellen op Curaçao verkocht zouden mogen worden.

Allengs namen deze geruchten een meer duidelijke vorm aan en bleek, dat **niet** het Gouvernement, doch onze oude bekende „Radio Holland" op grond van vermeende schending van patentenrecht-schending bezig was te trachten de radiohandel geheel aan zich te trekken.

Het lijkt ons niet overbodig nogmaals te herhalen, dat dus met deze actie het gouvernement **absoluut niets** heeft uit te staan.

Radio Holland, welbekend uit het persconflict, die niet alleen persberichten, maar ook radio-toestellen verkoopt, zond aan verschillende radiohandelaren hier ter stede de volgende brief:

„Betr. Radio-ontvangapparaten".

Mijnheer,

Als gemachtigde der N.V. Philips gloeilampenfabrieken, te Eindhoven, en de „Patent Treuhand Gesellschaft m b H" te Berlijn hebben wij de eer U het volgende mede te delen.

Ons is gebleken dat U zich bezig houdt met de handel in radio ontvangapparaten, welke toestellen door U in de handel worden gebracht, zonder voorzien te zijn van licentieplaatjes. Wij maken U erop attent dat U door het bouwen, resp. ombouwen dan wel importeren, verkopen of op andere wijze in het verkeer brengen, ofwel voor een ander in voorraad hebben van radio-ontvangtoestellen, zonder dat daartoe een licentie op onze octrooien is verkregen, inbreuk maakt op verschillende, ons toebehorende octrooien, waarvan wij U de volgende noemen: (volgen nummers. Red.)

Zoals U begrijpt kunnen wij een dergelijke inbreuk op onze octrooirechten niet toestaan, en verzoeken U ons te willen bevestigen, via onze hoofdagent Bargestraat Nr. 14 Willemstad, aan het adres der Octrooiafdeling der N.V. Philips te Eindhoven, dat U zich in het vervolg van dergelijke inbreukmakende handelingen zult onthouden.

Wij verzoeken U tevens ons een opgave te doen toekomen van het aantal reeds door U afgeleverde toestellen en berichten U, dat wij aan deze zaak geen verdere gevolgen zullen geven, indien U ons voor elk der reeds door U afgeleverde toestellen een bedrag van ƒ 12.50 doet toekomen, waarvoor wij U dan evenzovele licentieplaatjes zullen toezenden, welke alsnog op de reeds afgeleverde apparaten dienen te worden aangebracht, terwijl U zich tevens verplicht de nog niet verkochte apparaten aan Uw leverancier te retourneren, resp. te demonteren. Voor elke overtreding zult U ons een bedrag van ƒ 1.000.— schuldig zijn, dat op de eerste aanmaning moet worden betaald. Ter bevestiging van een en ander verzoeken wij U bijgaande verklaring getekend aan ons te retourneren.

Feuilleton.

De Vermoorde vermoord.

36)

Alvorens voort te gaan, stak Vorobeïtchik een cigaret op:

— „Zonder dit toeval zou, naar mijne mening, Max Hartog wel geaarzeld hebben zo maar koelbloedig die levende hindernissen, die tussen hem en de fortuin lagen, uit de weg te ruimen... Maar zie, op het ogenblik zelf, dat hij op de uiterste middelen loert, vindt hij het werk reeds half gedaan... Zijn laatste angstvaligheden verdwijnen, want het zicht van het lijkje in het gras suggereert hem een plan, dat hem slechts een minimum van gevaren zal doen oplopen..."

De rechter kon zich niet langer inhouden:

— „Maar, we kunnen hem toch niet van misdaad beschuldigen, als hij slechts een dode heeft opgehangen!..."

— „Ja, maar toch is dit een misdaad, een misdaad, zeg ik, die, op zichzelf genomen, reeds een zeer hatelijk karakter draagt!" hernam Wens. „En nochtans, Max Hartog heeft letterlijk gesproken, geen haar van zijn tante aangeraakt. Hij heeft lelijker gehandeld... Hij wist dat Mme Rouvet aan een hartziekte leed, dat de minste ontroering voor haar noodlottige gevolgen kon hebben... Hij bevond zich, zoals ge weet, op de Elisabethlaan, toen zijn tante, 't was 6 u. 45, op haar kamer kwam...

— „Mme Rouvet," ging Wens op lage toon voort, „gaat naar het venster, dat op dit ogenblik helemaal open staat... Ik veronderstel dat ze haar handtasje op het nachttafeltje legt of haar handschoenen uitdoet... Daarna kijkt ze vóór zich uit en... wat ziet ze? haar dood kind, daar opgehangen... en hierin juist bestaat het plegen der moord op Mme Rouvet... Zij wil aan haar ontsteltenis lucht geven... ze kan niet... gruwel en wanhoop maken zich van haar meester... Ze wil valt..."

M. Bure was bleek geworden.

— „Ze stort neer," hernam Wens, „en in haar val stoot ze met het hoofd tegen het marmeren blad van haar nachttafeltje, dat dan ook omkantelt... Voor Max Hartog is dat nog beter uitgevallen dan hij gehoopt had, daar de dokter zelf zich bedroog door de dood toe te schrijven aan een schedelbreuk en later aan een aderverstopping..."

Er heerste een tijdlang volkomen stilzwijgen.

— „Daaruit," sprak eindelijk de rechter, „zouden er, volgens u, twee „vermoorden vermoord" zijn in deze kwestie?"

— „Juist... en twee schuldigen zijn er ook.

— „Twee!... Wie is die tweede?

— „Laat me toe, alvorens u te antwoorden, u in 't kort het gedrag van Max Hartog, die me dikwijls, ik beken het, op dwaalsporen bracht, uit te leggen... Toen ik voor 't eerst met hem in aanraking kwam, was hij dronken... Ik was hem tot Ostende gevolgd en achter hem in een nachtkroeg binnengegaan, waar hij, samen met zijn verloofde, de champagne, om zo te zeggen, uitgoot; hij wilde feesten op zijn zo plots verworven fortuin... Gij verlangde mijn medewerking in de zaak en, daar Hartog de voornaamste persoon was, die betrekking had met de verdwijning van zijn tante, had ik me voorgenomen hem te volgen...Na het vertrek van Clémence Bijl ging ik dan aan zijn tafeltje zitten en dáár hoorde ik zijn eerste bekentenissen... Maar, ik heb het u reeds gezegd, hij was dronken en ik kon dus geen staat maken op dergelijke mededelingen; 's anderendaags verdedigde hij zich natuurlijk als een slimme vos en gaf voor er zo maar op los gepraat te hebben... ja, hij was misschien wel oprecht en in het tegenovergestelde geval, bleef er mij niets anders over dan bewijzen van zijn schuld op te zoeken... Een weinig later ondervroeg ik de dame van het gezelschap en één harer antwoorden leverde mij nieuwe stof tot verdenken op... „Max zelf was het, die me de raad gaf de waarheid te zeggen"...

Welnu, het kwam er op aan het uur van het overlijden van Mme Rouvet vast te stellen... Clémence Bijl had haar horen vallen, om 6 u. 45 en haar verloofde had haar verweten ons dat niet te hebben meegedeeld... Ik stond waarlijk verbaasd over zulke handelwijze van Max Hartog en heb hem dat ook tot eer aangerekend..."

— „Ik achtte," antwoordde Bure, „het kennen van het juiste uur, waarop de misdaad plaats greep, van gewichtig belang voor de politie. Zo de neef van Mme Rouvet zijn verloofde tot spreken had aangespoord, dan was dat enkel, omdat hij er voordeel in zag. Een andere veronderstelling was even aannemelijk: Clémence Bijl loog om haar verloofde te redden. Later evenwel, dank zij de getuigenissen der buren, die Mme Rouvet, om 6 u. 45, toen ze naar de villa terugkeerde, op weg hadden gezien, besloot ik eindelijk aan de oprechtheid der gezelschapsdame geloof te hechten. Dan werd het mij ook zeer duidelijk dat zij geenszins met haar verloofde medeplichtig was; immers, in dit geval, zou haar eerste zorg geweest zijn: ons het uur aangeven waarop het misdrijf voorviel, ten einde hem van alle verdenking vrij te wassen. Max Hartog had dus de jonge vrouw **doen** spreken, want hare verklaringen deden hem het middeltje aan de hand: zichzelf achter een alibi te beschutten... Hij had de hartverlamming van zijn tante onvoorwaardelijk voorzien; en, als hij om 6 u. 45 heimelijk de villa binnensloop, dan deed hij dat met dit doel: het venster der slaapkamer van Mme Rouvet te sluiten... Zo vertelde hij aan iedereen, dat zijn tante zonder een duidelijk verklaarbare oorzaak gestorven was aan een kwaal, die haar gestel sinds lange tijd reeds ondermijnde... Nog eens, het geluk stond hem ter zijde, want noch gij, noch ik hadden er erg in dat het lijk van het kind juist op die plaats opgehangen was, zodat Mme Rouvet's blikken er dadelijk op moesten vallen."

Wens richtte zich op en deed enkele stappen door de salon:

— „De fout ligt aan dokter Mental en de twee inspecteurs, die het lijk losmaakten, vooraleer gij het hadt gezien. Zij wisten niet dat het dode lichaampje vanuit het open venster van Mme Rouvet's kamer kon opgemerkt worden... Gij kendet dus deze bijzonderheid en ikzelf ondervond naderhand menige moeilijkheden om zulks te achterhalen... Om echter op Max Hartog terug te komen..., hij had dus voorzien dat de geneesheer het overlijden zou toeschrijven aan een beroerte; door het venster weer te sluiten, zonder dat iemand het wist, nam hij voorzorgsmaatregelen om het besluit van den dokter aangaande Mw. Rouvet's dood, maar zo natuurlijk mogelijk te maken... Doch het toeval wilde dat Mevr. Rouvet, in haar val, een wonde opliep... Onze naspeuringen werden in een andere richting gestuurd en de veronderstelling, dat iemand moest aangevallen hebben, droeg ieder in zich...

wordt vervolgd.

WIE IS DE MOEDER? De filmster Irene Rich met haar twee dochters. Je raadt nooit dat de middelste schoonheid de moeder is.

Wij verzoeken U tevens voor 15 Maart 1936 te willen berichten, daar wij ons anders onze rechten moeten voorbehouden.

Hoogachtend enz.
w.g. W. G. Van Kuik.

De bij deze brief gevoegde „verklaring", welke door den betrokken handelaar getekend aan Radio Holland teruggezonden moest worden, luidde:

„Mijne Heeren,

Hiermede bevestigen wij U de goede ontvangsten van Uw schrijven d.d.... ref. radio-ontvangapparaten, waarmede U er ons erop opmerkzaam hebt gemaakt, dat het bouwen, resp. ombouwen dan wel importeren, verkopen of op andere wijze in het verkeer brengen of voor een ander in voorraad hebben van radio-ontoestellen, zonder dat daartoe een licentie van octrooien is verkregen, inbreuk betekent op verschillende aan U toebehorende octrooien, en dat wij ons aan een der bovengenoemde handelingen hebben schuldig gemaakt.

U hebt ons daarbij medegedeeld bereid te zijn ons te dezer zake niet te vervolgen, indien wij aan U een bedrag betalen van ƒ 12.50 per toestel, waarmede inbreuk door ons gepleegd, en indien wij verklaren, ons in de toekomst aan geen der bovengenoemde handelingen meer te zullen schuldig maken, onder voorbehoud Uwerzijds om de uit de reeds gepleegde inbreuken voortvloeiende rechten geldend te maken, indien wij ons aan de hierin neergelegde regeling niet zouden houden.

Wij geven U de verzekering, dat wij de door ons gepleegde inbreukmakende handelingen hebben gestaakt en ook overigens ons in de toekomst op generlei wijze direct of indirect meer zullen schuldig maken aan inbreuk op enig octrooirecht van U, op straffe van een boete van ƒ 1.000.— voor elke overtreding.

Een bedrag van ƒ ...... deden wij heden aan U toekomen.

Vertrouwende, dat de zaak hiermede naar Uw genoegen is geregeld, verblijven wij,

De lezer oordele, aan de hand van deze brieven, zelf of hier een poging wordt aangewend om de Curaçaose radiohandel te vermoorden, ja of neen.

Ons doet het lezen van dergelijke brieven onwillekeurig denken aan de kidnappers en racketeers.

Radio Holland eist hier zo maar van ieder radiostel, dat verhandeld is, een bedrag van ƒ 12.50. Veronderstel een radiohandelaar, die in de loop der jaren 500 toestellen heeft verkocht. Deze moet dus maar even ƒ 6250, zegge zesduizend tweehonderd vijftig gulden betalen, zo niet dan... Ja, dan...

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Duitsland heeft Zondag zijn verkiezingen gehad, als we tenminste de gebeurtenis van Zondag nog zo mogen noemen: want in het woord kiezen ligt nog altijd een zekere vrijheid en van vrijheid ook in de verkiezingen is in het Nieuwe Duitse Rijk niet veel meer over.

Daarom hebben ook de Duitse bisschoppen en de katholieken voor Zondag l.l. het advies gegeven om hun stem uit te brengen, alhoewel de restrictie er werd bij gemeld, dat deze stemming geen goedkeuring inhield van het Nazi-systeem.

Een intrinsieke waarde, een weergave van de geest welke in het Duitse volk heerst, heeft deze stemming dan ook allerminst. Zij geeft hoogstens weer, met welk een „gepüngel" het Duitse volk thans geregeerd wordt en dat wij thans een tegenstelling hebben van het Bismarcktijdperk, toen deze nog wel „ijzeren" Kanselier het woord sprak, wij wensen achter ons geen gedwongen Duitsland.

De eerste verkiezing in het Nationaal-Socialistisch Duitsland telt van Nov. 1933. Ook een verkiezing in de eigenlijke betekenis van het woord was dit niet, ook toen was het een volksreferendum ter beantwoording van de vraag „keurt ge de politiek van uw rijksregering goed en zijt gij bereid te verklaren, dat deze de uitdrukking van uw eigen wil is en u plechtig daarvoor uit te spreken?"

Ook bij deze verkiezingen was slechts één lijst ingediend nl. die der Nationaal-Socialisten.

De volgende verkiezing was die van 19 Augustus 1934 over de vraag, of het Duitse volk er in toestemt dat Hitler opvolger werd van Hindenburg en de functies van rijkspresident en rijkskanselier werden verenigd.

Men mocht bij deze beide verkiezingen nog met ja en neen stemmen.

Ofschoon wij er niet zoveel waarde aan hechten, willen we thans voor de curiositeit de stemmen dier verschillende jaren naast elkander plaatsen.

Aantal kiesgerechtigden.

1933	45.127.669
1934	45.673.634
1936	45.408.191

Aantal uitgebrachte stemmen.

1933	43.529.710
1934	43.491.575
1936	44.932.038

Het percentage der voorstemmers bedroeg in

1933	93.5%
1934	88,2%
1936	98,7%

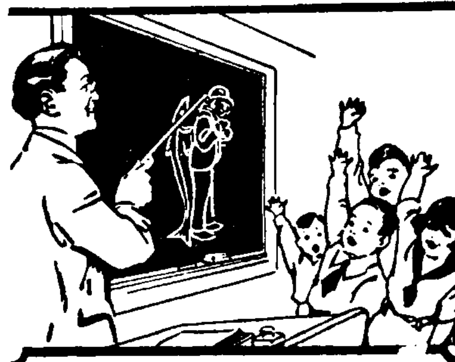
Men ziet wel dat het Nationaal Socialisme wel voor de climax weet te zorgen.

Wel is het echter voor de buitenstaander merkwaardig, dat het aantal kiesgerechtigden achteruitloopt, terwijl toch Duitsland in inwoneraantal vooruitgaat.

En niet het minst ook door de verklaring van de Duitse bisschoppen boven aangehaald, zijn we er van overtuigd, dat we in deze verkiezing geen goedkeuring mogen zien van het Duitse regiem, maar slechts een goedkeuring van de Duitse politiek inzake het Locarnopact. Meer was bovendien door de Duitse regering ook niet gevraagd al zal dan ook in de toekomst het allerminst zijn uitgesloten, dat de Duitse regering zich beroepen zal op het Duitse volk, dat met zo'n overweldigende meerderheid zijn goedkeuring heeft gehecht aan het Nazi-regime, ook wat de vervolging betreft der godsdiensten.

De Europese politiek in zake het Locarnopact, was in de laatste week op de achtergrond, vanwege Duitsland, die vlak voor de verkiezingen onmogelijk concessies geven kon, en zal thans voorlopig op de achtergrond blijven vanwege Frankrijk, die ook eerst zijn verkiezingen in begin Mei moet afwachten.

Ook aan het Afrikaanse front was het betrekkelijk rustig, ofschoon een Italiaans offensief verwacht wordt. Italië is zich geweldig aan het bewapenen vooral op luchtvaartgebied, maar deze bewapening schijnt meer gericht te zijn op Europa, als wel op Afrika en vooral tot doel hebben, de heerschappij over de Middellandse Zee. Mussolini heeft zelfs beweerd daarvoor over voldoende olie te kunnen beschikken, en dus niet bang te zijn voor een olie-embargo, waarvan we dan ook al niets meer horen.

ARUBA.

KRO-Wereldprogramma.

Zondag 29 Maart was van 7.24 n.m. tot 8.24 n.m. dit programma heel goed te horen. Dit is de eerste keer dat het programma krachtig en zuiver doorkwam, zelfs de pogingen van het Engelse station Londen om te overstemmen mislukten.

Het is te hopen dat de K.R.O. op deze sterkte zal blijven doorzenden en dat we een programma zullen krijgen met wat meer muziek. Als experiment bedoeld zijn deze uitzendingen heel goed, doch als permanente programma's is een ontspanning-programma voor de mensen in de West meer aan te bevelen.

De KRO kondigde aan, dat de proefuitzendingen van de Phohi plaats zullen hebben op Dinsdag en Woensdag van 12 n.m. tot 16 n.m. Greenwich tijd. Mogelijk zijn deze uitzendingen volgende maand weer hoorbaar voor West-Indië, want de Phohi wisselt weer van golflengte en is dan weer „hoorbaar".

POLITIE-BERICHTEN.

Van 21 tot en met 26 Maart 1936.

In de afgelopen week werden te St. Nicolaas zes en te Oranjestad drie manspersonen ter ontnuchtering in bewaring gesteld, die allen in beschonken toestand op de openbare weg waren aangetroffen (hieronder niet begrepen de navolgende gevallen).

Processen-verbaal, terzake het in kennelijke staat van dronkenschap op de openbare weg als bestuurder optreden van een vierwielig motorrijtuig, werden opgemaakt tegen de navolgende auto-bestuurders:

1e. te St. Nicolaas tegen de auto-bestuurders I. M. en N. B.;

2e. te Oranjestad tegen de auto-bestuurders P. A. H. en P. F.; tegen de laatste tevens terzake het rijden zonder rijbewijs; voorts tegen den auto-bestuurder A. W. A. W. Laatstgenoemde had bovendien een wond aan één zijner armen. Tijdens de behandeling daarvan door Dr. H. in het San Pedro Hospitaal was genoemd persoon dermate obstinaat, dat een politiemilitair geruime tijd ter assistentie aanwezig moest blijven. Verdachte is daarna ter verdere verpleging in genoemd hospitaal opgenomen.

Met uitzondering van laatstgenoemde zijn alle opgemelde auto-bestuurders ter ontnuchtering in bewaring gesteld.

Te St. Nicolaas werd proces-verbaal opgemaakt tegen den truck-bestuurder H. M. P. terzake het onder de invloed van alcoholhoudende drank optreden als bestuurder, het rijden op zodanige wijze dat de veiligheid van het verkeer in gevaar werd gebracht, overschrijding der maximum snelheid en het rijden zonder rijbewijs.

Te St. Nicolaas werd assistentie gevraagd voor een dreigende vechtpartij in een bierhuis. Eén der vechtlustigen verkeerde in beschonken toestand en is ter ontnuchtering in bewaring gesteld. De orde ter plaatse werd door de politie hersteld.

Te Oranjestad werd op de Arendsweg een brandje in een houten vuilniston, welke tegen een houten huis was geplaatst, door de politie met behulp van zand geblust. Vermoedelijk betreft het hier baldadigheid. Nader onderzoek wordt ingesteld.

Terzake het aanmerkelijk overschrijden der maximum snelheid in het stadsdistrict Oranjestad werden tegen een viertal auto-bestuurders proces-verbaal opgemaakt.

Te St. Nicolaas werden tegen een drietal winkeliers waarschuwingen gegeven terzake het in voorraad hebben van meer dan 180 liter ontplofbare oliën (kerosine e.a.). Door de politie zal streng worden toegezien, dat niet meer dan de toegelaten hoeveelheid ontplofbare oliën in voorraad wordt gehouden.

Op het terrein van een der Maatschappijen had de werkman B. het ongeluk een hoeveelheid hete olie over zijn lichaam krijgen, tengevolge waarvan hij zodanig werd verwond, dat zijne opname in het Hospitaal noodzakelijk bleek.

Aan boord van een in de haven liggend buitenlands schip, had een vechtpartij plaats tussen twee leden der bemanning daarvan. Een van hen bekwam daardoor een blauw oog en een bloedneus.

Tijdens het meren van een tankschip, geraakte de bootsman T. met een zijner benen bekneld tussen een tros, waarmede het schip reeds vastgelegd was en de bolder, waaraan die tros was bevestigd, doordat het schip tengevolge van de sterke wind afdreef en de tros om de bolder gleed. Teneinde verder afdrijven te voorkomen, wond T. de tros nog enige malen om de bolder, waarbij hij niet de nodige voorzorgsmaatregelen nam met het gemelde gevolg en zijn been brak. Dientengevolge werd hij ter verpleging in het Hospitaal opgenomen. Zijn toestand was redelijk wel.

Deden aangiften van wederzijdse mishandeling, de vrouwen M. en A., die met elkander aan het vechten waren geweest en een van hen de ander met een voor de nacht nuttig artikel op het hoofd sloeg, tengevolge waarvan zij een bloedende hoofdwonde bekwam.

Uit een ongesloten koffer, staande in een woning, waarvan de bewoonster tijdelijk afwezig was, werd een bedrag aan geld vermist.

Tijdens de nachturen heeft men zich door verbreking toegang verschaft in een winkel en een magazijn. Voor zover is kunnen blijken, werd in de winkel een bedrag aan geld vermist.

Deed aangifte van diefstal tijdens zijn afwezigheid, gepleegd vanuit zijn woning, die alleen wonende K. Een klein bedrag aan geld wordt vermist.

Op de Nieuwe weg had een aanrijding plaats tussen een vrachttruck en een personenauto, doordat waarschijnlijk de bestuurder van laatstgenoemde auto niet voldoende uitkeek. Het gevolg was, dat de personenauto materiale schade bekwam.

Brand voorkomen.

Naar ontvangen mededeling zou door het handelend optreden van enige particulieren een brand voorkomen zijn.

Bij het binnenrijden van Oranjestad, merkten de heren K., V. C., B. en E., welke 's nachts om 1 uur van hun werk uit San Nicholas terugkeerden op, dat een vlam op steeg van uit het balcon van hotel Palace.

Zij stopten de auto en klauterden van buitenaf op het balcon, alwaar bleek dat een stoel in brand stond en het balcon een begin van brand vertoonde. Kussen en stoel werden op straat gegooid en E. die er naast woonde, haalde een emmer water, waarmede de brand bedwongen werd en de „vrijwillige brandweer" voldaan huiswaarts keerde.

Het Postkantoor te San Nicholas.

Het blijft nog maar steeds een vraag wanneer of dit gebouw opengesteld zal worden. Men is thans bezig de meubelen en safeloketten te plaatsen, zodat het te hopen en te verwachten is, dat het gebouw binnenkort in gebruik gesteld zal worden.

Lago Oil, Transport Co.
Cursus voor Hollanders.

In verband met de a.s. verlaging der lonen, is men aangevangen met een cursus te geven aan Hollanders ter opleiding van levelman.

Deze stap is zeer toe te juichen, ware het niet dat men een speciale voorkeur gegeven heeft aan bepaalde personen..

Waarom hier nu niet eens billijk gehandeld en de cursus open te stellen aan **alle Hollanders?**

De Maatschappij bereikt hierdoor een tweeledig doel en wel:

1. dat ze geen onderscheid maakt tussen bepaalde employé's.

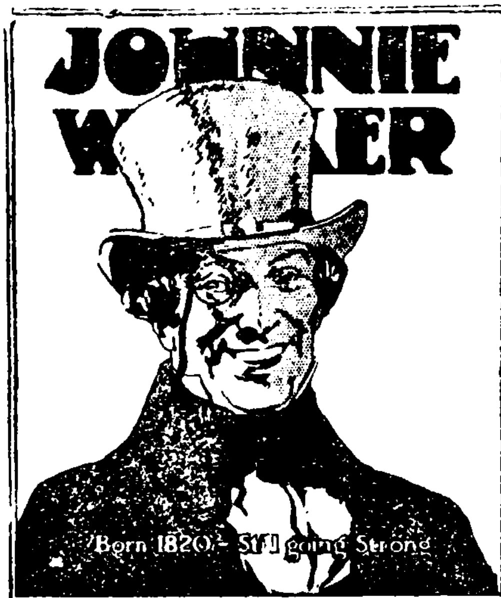
2. dat ze op deze wijze te weten komt, in hoeverre een employé ontwikkeld is en wat hij weet, iets waar tot dusver helemaal niet of weinig acht op geslagen is.

Wanneer dan aan het eind van zo'n cursus een examen afgenomen wordt, kunnen zij, die hiervoor slagen, het in het vooruitzicht gestelde werk doen en heeft ieder een gelijke kans gehad. Ten overvloede zij vermeld dat genoemde cursus betrekking heeft op de afdeling High Pressure Stills van de Lago Oil Transport Co. Ltd.

Verhuizing.

De huizen die bewoond worden door de militaire politie en de ambtenaren der recherche, worden op neuten gezet teneinde ongedierte te weten.

De bewoners van deze huizen moeten tijdelijk hun woning verlaten en zo zag men dezer dagen politiemensen met huisraad zwoegen naar de tijdelijke woningen die ze gehuurd hadden. In het geheel worden 16 huizen opgehoogd, hetgeen men telkens in blokken van 4 wil doen. Eind van het jaar denkt men met alle gereed te zijn.

BEKENDMAKING.

Alsnog wordt door mij met ingang van heden bepaald, dat het verboden is met autobussen stil te staan teneinde passagiers op te nemen of uit te laten op den Witteweg, buiten de aldaar geplaatste "H" borden.

Willemstad, 31 Maart 1936.

De Procureur Generaal
Hoofd der Politie in Curaçao
Ch. J. DEBROT
Advocaat Generaal.

CURAÇAO.

Vergadering Sceom.

Naar het Bestuur van de Sceom ons mededeelt zal Maandagavond 2 April in het gebouw van de Cur. Volksbond een vergadering zijn van bovengenoemde vereniging.

K R O

Wereldprogramma
Zondag, 5 April 1936.
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

1. Wien Neerlands Bloed.
2. Nederland en zijn bodemrijkdom, door Ir. C. J. A. Berding, Mijningenieur.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Gramofoonmuziek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen, door Anton van Duinkerken.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Gramofoonmuziek.

Examen Kantoorstenograaf.

Bij de op 28 Maart namens de Nederlandse Bond van „Groote"-schrijvers „St. Genesius" afgenomen examens voor **Kantoorstenograaf in de Engelse Taal (100 lettergrepen) slaagden de volgende** leerlingen van het St. Thomascollege, alhier:

José de Araujo, Edg. Callier, Hect. Gustina, Jan Ebbers, Mig. Luyando, Prim. Nicasia, Al. Panneflek, Edg. Pontilius, Elio Römer, Eddy Slockers, Corn. Sprockel, Hil. de Windt.

Afgewezen: twee candidaten.

Installatie R. K. Padvinders.

Zaterdag, 28 Maart j.l. had op de binnenplaats van het Sint Thomascollege een indrukwekkende plechtigheid plaats. Goed vijf uur stonden een vijftien-tal jongens met Troepleider van Geffen en Hopman Da Silva in keurig-nieuw padvindersuniform opgesteld voor het versierde H. Hartbeeld, toen de Diocesaan Commissaris, commandant Dieckman, onder tromgeroffel op de plaats arriveerde.

Frater Canutus, als Voorzitter van het Speciaal Groepscomité, richtte een hartelijk woord van welkom tot de Z. E. pater de Bruyn, Diocesaan Verkennersgeestelijke, commandant Dieckman, de aanwezige Paters, een groot aantal van zijn confraters en meer speciaal de aspirant-Verkenners met hun Leiders.

Heel in 't kort memoreerde spreker de voorgeschiedenis, het ontstaan en de eerste moeilijkheden van de R. K. Padvindersvereniging en met diepgevoelde woorden herdacht hij de grote verdienste en de onvermoeide werklust van den eersten leider van deze jonge beweging, Frater Anthimus z.g.

Pater de Bruyn betrad vervolgens het podium om met woorden van heilig enthousiasme zijn oprechte dank te betuigen aan allen die meegewerkt hebben om tot deze installatie te kunnen komen. Zichtbaar onder de indruk sprak ook Pater de Bruyn piëteit-volle woorden over Fr. Anthimus z.g.

Daarna wendde spreker zich tot de aspirant-Verkenners over de betekenis van de Verkennersbelofte die zij gingen afleggen. Hij wees hen op de analogie tussen de moeilijkheden en gevaren van het natuurlijk en die van het leven der ziel en spoorde hen aan, met jeugdig enthousiasme het spoor te volgen van de Eerste Verkenner, het ideale Voorbeeld van de Katholieke jongen: **Christus.** Hierna stelden de jongens zich op in hoefijzer-formatie en legden ze allen één voor één, met een heilige ernst, de hand op de vlag, de Verkennersbelofte af. Elk nieuw-geïnstalleerde Verkenner ontving de zegen van de Dioc. Verkennergeestelijke.

In gewijde stilte werd deze eenvoudige plechtigheid door de aanwezigen gevolgd.

Commandant Dieckman feliciteerde daarna de eerste R.K. Padvinders van Curaçao. „Ik kan me zo levendig indenken welk een geluk er nu in je hart moet zijn, jongens, omdat ik, jaren geleden, ook datzelfde geluk heb mogen beleven."

Tot slot las Pater de Bruyn een schrijven voor van Z. E. de Gouverneur, die tot zijn spijt verhinderd was de instal latie bij te wonen, maar toch niet wild nalaten, de R.K. Padvindersvereniging van harte veel succes toe te wensen.

Zondagmorgen had in de kerk van Sa Mateo de plechtige hernieuwing van d Verkennersbelofte, de zegeningen van in signes en troepvlag plaats.

Zijne Hoogw. Excellentie Mgr. Verrie werd door de Verkenners in het portaal van de kerk afgehaald en onder ee prachtig gezongen „Ecce Sacerdos" trd de stoet de kerk binnen. Het Koor zon een meerstemmig Veni Creator, waarn de H. Mis begon. De Verkenners, opge steld in het priesterkoor, beantwoordde de gebeden van den Celebrant. Na he Evangelie sprak Monseigneur de jonge toe over het voorrecht van hun uitve kiezing tot Eerste R.K. Padvinders va Curaçao en de plichten daaraan verbon den. Gezamenlijk vernieuwden de Ve kenners voor het altaar hun belofte waarna de zegening van de insignes e het opspelden door de leiders volgde. He lied: „Koning, wij willen Uw zege be vechten", door honderden kinderen ge zongen, was werkelijk op z'n plaats. Al le Verkenners, toekomstige Voortrek kers en aspirant-Verkenners, ontvinge op de treden van het Altaar de H. Com munie uit de handen van Mgr.

Na de H. Mis had de vaandelwijding plaats en de toewijding van de Verken ners aan Koning Christus. Na afloop in specteerde commandant Dieckman in d koraal van de Pastorie de kleine groep waarna allen deelnamen aan een feest ontbijt, welwillend aangeboden door Pas toor Van Rooy. Pater de Bruyn hield een prachtige toespraak bij het graf va Fr. Anthimus z.g. en daarna trok d kleine stoet naar het Hospitaal om d Zusters te bedanken.

Het goede begin is gemaakt. Veel suc ces zij de jonge Vereniging toegewenst.

Oud Directeur Bastet.

Naar we vernemen is hier de gast va de C.P.IM. de Heer Bastet, een der vroe gere directeuren van het C.P.I.M.-bedrij op Curaçao.

Carl. Fensohn.

De Heer Carl. Fensohn, Duits Consu alhier, vierde Zondag zijn 86ste verjaar dag.

Die dag werd dit eerlid van Ido, doo genoemd muziekgezelschap, een huldi ging gebracht.

Het heeft den Hr. Fensohn niet aa belangstelling ontbroken.

Nog vele jaren voor dezen krasse grijsaard!

BURGERLIJKE STAND.

STADSDISTRICT.

Gehuwd:

1936
Maart

21 Wilson, Frank met Cipriano, Lou sa Seferina.
25 Jansen, Raimundo Lucas me Beaumont Inés.
25 Daniel, Marius Clarence Ameliu met Pantophlet, Cotelda Udora.
25 Felipa, Manuel Sinforosa met Leo nicia, Maria Ambrosina.
26 Benschop, Cornelis Alexander me Diels, Maria Josefa Baldomera.

Bevallen:

1936
Maart

19 van Ommeren, Alice Mathild echtg. van Schrader, F. W. z.
19 Nicholson, Gweneth z.
19 Estanista, Virginia Carmen d.
20 Leito, Ostiana Sabina z.
21 Zimmerman, Anna Sofia Vicent echtg. van Jozef, A. O. z.
21 Debrot, Maria Carolina echtg. va Martijn, J. M. F. z.
21 van Visvliet, Cornelia Pieternel echtg. van Balen G. z.
21 Serberie, Augusta Arabella d.
21 Meyer, Catharina Florencia echt van Ietswaart, J. F. d.
22 Concepcion, Apolonia Martina d.
22 Abrahamsz, Louisa Anunciacion
23 de Jchon, Mercedes, Romelia echt van Ignacio, R. M. d.
23 Perez, Delia, Guadaloupe d.

Overleden:

1936
Maart

7 Virginia, Januaria 77 j.
12 Frans, Helena Angela weduwe va Jacobino, Simon 79 jaar.
12 Martis, Meining echtg. van Visser Johannes Pieter 33 jaar.
15 Stroop, Ignacio Vicente echtg. va Willems, Dolorita Gregoria 54 jaar
15 Gaërste, Dorotea Elisabeth 88
18 Broekman, Wilhelmina Maria So phia weduwe van Klaasen, Jaco

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

De Nationalistische beweging in Porto Rico schijnt door de autoriteiten als zeer ernstig te worden beschouwd gezien de maatregelen welke men genomen heeft voor bewapening en versterking der politiemacht.

Volgens de grootste waarschijnlijkheid zou Hauptman in zake de verdwijning van den kleinen Lindbergh gisterenavond zijn terechtgesteld.

Ribbentrop vertrok gisterenmiddag naar Londen om het Duitse antwoord over te brengen. Vermoedelijk zullen binnenkort besprekingen plaats vinden van de generale staven van Engeland, Belgi6 en Frankrijk, waarbij Engeland zal voorstellen dat ook Duitsland wordt uitgenodigd.-

UIT NEDERLAND.

In haar rapport deelt de textielcommissie Wesseling mede, dat zij het vestigen van een grote textielindustrie in Indië voorlopig ongewenst en voorbarig acht, mede in verband met concurrentiemoeilijkheden. Verschillende hoge instanties in Nederland stemmen met deze zienswijze in.

De directie van het Stadion te Amsterdam deelt mede, dat zij April aanstaande een obligatielening zal uitgeven groot 1/4 millioen gulden. De lening zal in stukken van 100 gulden verdeeld worden en geheel besteed worden voor de uitbreiding van het sportpark. De rente van de lening zal in de vorm van toegangsbewijzen voor zitplaatsen, die normaal drie gulden kosten, uitgekeerd worden Deze plaatsen zijn echter niet geldig wanneer er internationale wedstrijden gespeeld worden. Verder wordt 2½% contant betaald.

Het stoffelijk overschot van het Uiverslachtoffer, Professor Walch zal te IJmuiden worden verscheept en 31 Maart op de algemene begraafplaats te Haarlem ter aarde besteld worden.

In de laatste tijd hadden weer aanzienlijke goudafvloeingen plaats in Frankrijk, waardoor het disconto gebracht is van 3½% op 5%.

Het Nederlandse Rode Kruis ontving bericht van de Franse delegatie te Addis dat het thans vaststaat dat Dr. van Schelven gedurende de plundertocht der Abessijnse rovers een schot kreeg en ernstig gekwetst werd. Hij bevindt zich thans op de terugweg naar Nederland om geheel te herstellen. In hoeverre de Nederlandse ambulance echter nog intact is, valt niet mede te delen.

Van Amsterdam vertrok de Gouverneur van Suriname, Prof. Kielstra, naar zijn standplaats per S.S. Cottica. De gouverneur werd door veel persoonlijkheden uitgeleide gedaan, o.a. door den particulieren secretaris van minister Colijn, door de heer Hahnfeld van het departement van Koloniën en enige heren die bij de voorgenomen kolonisatieplannen in Suriname betrokken zijn.

De minister van Defensie heeft vastgesteld dat vanaf 1 April een aparte uitkering aan kostwinners zal gedaan worden die door de jongste maatregelen, langer dan normaal in werkelijke dienst blijven. In bijzondere gevallen worden tevens schikkingen getroffen om deze mensen door nieuwe dienstplichtigen, gen.
voor zover beschikbaar, te doen vervan-

De Graaf van Covadona, de oudste zoon van den ex-koning van Spanje is weer geheel hersteld en zal van Havana naar Parijs vertrekken.

Derk, echtg. van Voets, Jacobus Antonius 61 jaar.
18 Cangieter, Haim Hubert 2 m.
20 Silverie Simon 51 jaar.
22 Francina, Naothalia Olinda echtg. van Poppen, Johannes Crispin 28 j.
23 Afentakis, Jacobos, pl. m. 22 j.

P. H. van Leeuwen.
Dr. H. J. H. van Lienden.
H. Meersma.
A. M. Prince.
J. Rustige.
(Distr. meester) Schotborgh.
Insp. Onderw. Schroeder.
Ir. I. P. de Vooys.

Aprilgrap.

Het is dit jaar voor 't eerst dat de nog jeugdige Beurs- en Nieuwsberichten 1 April meemaakt en het blad, volgens veler bladen journalistieke gewoonte, kwam gisterenavond met een Aprilgrap. Velen met ons zullen niet verwonderd zijn, dat dit blad van de olie, zijn grap zoekt in de olie. **Aardolie op Curaçao?** zo heet de grap. **Hedenmorgen 11** uur zou volgens 't laatste bericht van dat blad **een rijke** olieader aan de zeezijde bij **de Piscaderabaai** worden aangeboord „**waardoor** als gevolg van den ter plaatse te zeer hooge waterdruk waarschijnlijk een z.g. spuiter zou ontstaan."

Of er velen zullen invliegen? We zullen niet de moeite doen om zelfs naar deze 1 April-slachtoffers te gaan kijken.

Wedstrijdprogramma C.V.B.

Woensdag, 1 April.

Rio Canario:
Asiento—Trappers
Aanvang 4.45 precies.

Zondag, 5 April.

Mundo Nobo:
Jong-Holland—Asiento
Aanvang 4.30 precies.

Bestuur C. B. L. O.

Maandagavond had in de Cur. Sportclub de Jaarvergadering plaats van de Curaçaose bond voor lichamelijke opvoeding.

Op deze Vergadering werd door den Voorzitter de Hr. Küp ook met een kort woord het eerste lustrum herdacht van deze bond, indertijd opgericht door Ir. J. de Pril en welke thans met de tevredenheid op de behaalde resultaten kan terugzien.

Bij de verkiezing van het nieuwe Bestuur werden de volgende Heren gekozen of herkozen:

J. Beyderwellen.
Mr. F. P. Bichon van Ysselmonde.
Luit. Boutmy.
Jossy Capriles.
M. Daal.
Mr. A. W. J. M. Desertine.
Luit. M. H. J. Diekman.
P. C. Gorsira.
Mr. C. F. Gronemeyer,
Dr. P. I. Henriquez.
Pater H. A. B. Hulsman.
Kapt. J. J. A. Keuchenius.
P. R. Kup.

Ingezonden.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Aan de Redactie v.d.
Amigoe di Curaçao.
Alhier.

Cinelandia-Beker.

Mijnheer,

Hierbij hebben wij het genoegen U mede te delen dat de firma Marchena & Moron een beker met name „CINELANDIA BEKER" beschikbaar hebben gesteld voor Tennis-wedstrijden tussen Aruba—Curaçao.

Door onderling goedvinden hebben wij en de „Aruba Tivoli Club" besloten dat de spelers van Curaçao dit jaar voor het eerst naar Aruba zullen gaan en wel op de 6de April e.k. en het spel zal de 8ste aanvangen, volgens de Davis-Cup systeem.

De Curaçaose spelers zullen waarschijnlijk zijn: Norman Chumaceiro, Horacio Hoyer, J. Schnepper en Alex P. Jesurun.

De Arubaanse spelers zullen waarschijnlijk zijn: G. Corrington, V. Henriquez, L. Henriquez en B. Henriquez.

Hoogachtend,

Sportclub „Juliana"

DE TRAM VERDWIJNT UIT PARIJS: Voor het eerst van dit jaar zal de laatste tram in Parijs verdrongen zijn door de meer practische bus.

DE FILM VAN DE WEEK.

Van 30 Maart tot en met 5 April 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

College Rhytm.
Girl Friend.
Sweet Adeline.
Curly Top.

In Hollywood.

Charli Chan's courage.
College Rythm.
Sunset of Power.
Cardinal Richelieu.
Curly Top.

In Cinelandia.

Young Eagles.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Dr. Bull.
We live again.

Hollywood.

Dr. Bull.
Invisible Ray.

Cinelandia.

Remember Last Night.
Reckless.
Stand up and cheer.
Fugitive Lady.
Flying down to Rio.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

Zeventiende jaarverslag van de Vereniging „Huisvlijt".

Het Bestuur onderging in 1935 geen verandering. De samenstelling was als volgt:

Zijne Exc. O. L. Helfrich, Beschermheer, Mevr. J. v. Slobbe van Schendel, Eere Voorzitster, Mevr. L. L. Maduro — Brandao, Voorzitster, Mej. L. Meyer, Ondervoorzitster, Mej. M. Ellis, Secretaresse, Mej. C. Boom, Penningmeesteresse, Mevr. J. Führing-Forbes, Bestuurslid.

Gedurende het afgelopen jaar had er één bestuursvergadering en één algemene vergadering plaats.

Door het overlijden van Mej. Rebecca C. Henriquez verloor de Vereniging een trouw en ijverig lid, tevens een der oprichtsters.

Tot nieuwe leden werden door het Bestuur aangevraagd: Mevr. F. A. Ellis—Bartels en Mevr. Wed. J. Monsanto—Eskildsen; met genoegen kunnen wij hier melding maken, dat dit verzoek door beide dames ingewilligd is, helaas moeten wij echter met leedwezen **vermelden, dat Mevr. Wed. J. Monsanto—Eskildsen een vroegtijdige dood tegemoet is gegaan.**

Door de welwillende tussenkomst van Mevr. J. v. Slobbe—van Schendel is ons verkooplokaal in de Breedestraat thans verbouwd en gemoderniseerd.

Wij willen daarom een woord van oprechte dank richten aan Z. Exc. den Heer Gouverneur en Zijne echtgenote.

Van Mevr. J. v. Slobbe—van Schendel, Ere Voorzitster en Z. Exc. O. L. Helfrich, Beschermheer der Vereniging „Huisvlijt", ontving de penningmeesteresse wederom in dank een jaarlijkse gift.

Het totaal der uitgaven bedroeg op 31 Dec. 1935	**f 4.183.29**
waarvan aan opgekochte handwerken en andere art.	**f 2.528.19**
Verkocht werd aan handwerken en andere artikelen voor een waarde van	f 3.674.30
De handwerken en andere artikelen op 31 Dec. vertegenwoordigden een waarde van	f 784.28

Activa	**31 Dec. 1934**	**31 Dec. 1935**
Dep. Maduro & Curiel's Bank	f 2.025.00	f 1.700.00
Kas	f 55.27	f 74.95
Curaçaosche Hyp. Bank	f 2.000.00	f 2.000.00
Voorraad handw. en andere art.	f 951.28	f 784.20
Meubilair	f 342.00	f 342.00
	f 5.373.55	f 4.901.23
Passiva		
Crediteuren	f 17.50	
Batig Saldo	f 5.356.05	f 4.901.23
	f 5.373.55	

De leden en begunstigers brengen wederom een woord van hartelijke dank voor de trouwe hulp en steun steeds aan de Vereniging betoond.

HET BESTUUR.

Aankomst en vertrek der schepen van 1--4 April 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
El Libertador	1	Maracaibo, Aruba	1	La Guaira
Amazone	1	New York, P. au Prince, La Guaira, P. Cabello	1	Aruba, Maracaibo
Tamaroa	1	Londen, Southampton	2	Cristobal, New Zealand
Ruahine	1	New Zealand, Cristobal	2	Southampton, Londen.
Ingrid Horn	2	Hamburg	2	Cartagena
El Libertador	3	La Guaira	3	Aruba, Maracaibo
Medea	3	Maracaibo	3	P. Cabello, New York
de la Salle	3	Cristobal	4	Le Havre
Cordillera	4	Pto. Barrios	4	Hamburg.

WETENSWAARDIGHEDEN.

De hoofdredacteur.

Wickevoort Crommelin heeft eens gezegd: „Een van 's hemels grootste wonderen is een hoofdredacteur" Inderdaad men kan men zich geen precairder en veel eisender baantje indenken. Wie intussen denkt dat de hoofdredacteur de voornaamste schrijver moet zijn van zijn krant, is er totaal naast. Men heeft integendeel wel eens de paradoxale stelling verkocht, dat hij de beste redacteur is die nooit een regel schrijft. Hoe groter een krant is, hoe meer zijn werk zich beperkt tot het organisatorische. Van zijn inzicht hangt af met welke kwesties de krant zich in zal laten en welke houding men aan zal nemen in deze kwesties. Hij moet een fijne neus hebben om de journalistieke talenten te ontdekken tot zelfs onder medewerkers van zijn concurrenten.

Hij moet er in hoge mate slag van hebben om met zijn medewerkers om te gaan en er uit te halen wat er in zit Hij moet het hele krantenbedrijf door en door kennen en op de hoogte blijven van de nieuwste snufjes op dit gebied. Hij moet een zesde zintuig hebben voor het actuele, voor de stromingen die in de samenleving werken, voor de vraagstukken die aan de orde zijn. Hij moet in de binnenlandse en buitenlandse politiek nauwkeurig georiënteerd zijn, de jongste geschiedenis moet hij onder de knie hebben en over een zeer uitgebreid algemene ontwikkeling beschikken. Hij moet alles wat hij niet uit het hoofd weet, aanstonds in de juiste en beste handboeken weten te vinden en hij moet derhalve deze boeken tot zijn beschikking hebben. Hij moet voorzichtig weten te oordelen terwijl hem niet de tijd gegund wordt tot lang nadenken. Hij moet het nodige karakter en de morele kwaliteiten hebben, die hem de grote maatschappelijke verantwoordelijkheid doen beseffen van zijn positie. Hij moet de ongelofelijk moeilijke gave bezitten om steeds aan te voelen wat er wel en wat er niet mag gezegd worden in het openbaar belang.

Hij moet voortdurend voeling houden met zijn mederedacteuren, waarom dan ook vele kranten wekelijks en zelfs dagelijks redactievergadering houden, waarin ieder zijn mening mag te berde brengen. Harmonische samenwerking immers van alle medewerkers is een eerste vereiste tot het verkrijgen van een goed product. Men zegt wel eens: Le journal c'est un monsieur, maar in vele gevallen is deze monsieur eigenlijk de hoofdredacteur. De geschiedenis vermeldt namen van hoofdredacteuren die hun land tot zegen zijn geweest. Onder de redacteurs van de grote bladen is dit geslacht echter aan het uitsterven. Niet dat de grote bladen geen eminente hoofdredacteuren meer hebben, maar wegens hun overstelpende werkzaamheden is het hun niet meer mogelijk die grote invloed te hebben, als vroeger.

Zoals gezegd is de redactie niet de zelfstandige en oorspronkelijke voortbrenger van artikelen, maar meer de bewerker en verwerker van het hun toegezonden materiaal. Dit materiaal omvat een reusachtige hoeveelheid gedrukte, al of niet periodieke, pubicaties, die ieder redactiebureau dagelijks ontvangt, verder de kolommen van een aantal binnen- en buitenlandse kranten en tijdschriften, gevraagd en ongevraagd toegezonden manuscripten, enz.

De welwillende krantenlezer zal nu wel begrijpen dat de eerste volmaakte hoofdredacteur nog moet geboren worden. Het moge hem **ook** vergevingsgezind stemmen ten opzichte van mogelijke persoonlijke grieven. Zelfs Jupiter kon het niet iedereen naar de zin maken, laat staan een hoofdredacteur!

L.

GEMENGD NIEUWS.

Hoe kwam ik er toe?

De „Avondpost" had een paar artikelen gewijd aan het boekje van mr. Marchant: „Hoe kwam ik er toe?" en geeft met te waarderen gebaar plaatsing aan een rustig geschreven „Opheldering" van mr. Marchant, al erkent deze zelf: „Het is niet gebruikelijk op wat men noemt critieken te antwoorden."

Aan hetgeen mr. Marchant nog ter opheldering aanbiedt ontlenen wij het volgende:

„Ook „de Avondpost" stelt de omvang, de macht en het massale van de Kerk tegenover... niet de levenskracht van een andere Kerk, doch tegenover „het Protestantisme", dat het, als „wereldbewegings", die in talooze „belijdenissen en verschijningsvormen" in nog maar vier eeuwen, „zó ontzaglijk ver heeft gebracht."

Hier zijn wij in het hart van de strijdvraag: de vraag of Christus de zichtbare Kerk gesticht heeft, of een „wereldbeweging", die in talloze „belijdenissen en verschijningsvormen" zou uiteenvallen, en de weg zou openen tot het ongeloof.

Ik heb het eerste antwoord gegeven. Niet, zoals „De Avondpost" het voorstelt, op grond alleen van de tekst Mattheus 16, 18. Uitdrukkelijk heb ik betoogd, dat èn de inhoud van de Schrift in zijn geheel, èn het redelijk denken deze waarheid boven alle twijfel verheffen. Dat mij andere uitleggingen van de genoemde tekst bekend zijn, blijkt uit het feit, dat ik er over heb gehandeld. Maar ik wijs juist op de fout, dat men, zich werpende op een bepaalde tekst, de inhoud van de Schrift in zijn geheel heeft uit 't oog verloren. Het is de methodische fout geweest van een onwetenschappelijk apriorisme. Wie de waarheid zoekt, weet tevoren niet, waar hij zal uitkomen. Hier stond tevoren vast, waar het onderzoek op uitlopen moèst: op de vernietiging van de Kerk. Men verknipte de Schrift in Teksten en elke hinderlijke tekst werd weggeëxegetiseerd, werd door uitlegging er uit gelegd; soms ook als verdacht verwijderd. Inderdaad, voor dit werk moet men scherpzinnig wezen; maar wetenschappelijk werk is het niet.

Waarin heeft „het Protestantisme" in nog maar vier eeuwen, het zó ontzaglijk ver gebracht"? Relatief het verst toch zeker in ontbinding."

Tegenover de „ode aan de vrijheid" stelt mr. Marchant o.a.:

Men vergeet, dat wie Christus' leer als waarheid heeft aanvaard, is gebonden. Christus heeft ons Zijn leer niet gebracht met de boodschap: ieder uwer make daarvan nu maar wat hij verkiest. Het omgekeerde is waar en voor een nadenkend mens noodzakelijk: Zijn mondeling gepredikte leer moest door een onmiddellijk gesticht orgaan, door alle eeuwen heen, voor bederf en verhaspeling worden gevrijwaard. Dat orgaan is de Kerk.

Lach drie maal per dag.

De Engelse arts Dr. Welton heeft na langdurig experimenteren geconstateerd, dat lachen bijzonder goed voor de gezondheid van den mens is, maar het mag niet enkel een vertrekken der lippen zijn, maar een hartelijk lachen, waarbij het lichaam schudt. Daardoor wordt het middenrif en de buikholte bewogen, een sterkere beweging in het bloed veroorzaakt, het hart, de ademhaling en de eetlust weldadig opgewekt, de zenuwen ontspannen.

Ga dus voortaan in lichte kleding drie maal per dag voor het pen raam staan, adem diep en lach dan, dat ge er van schudt. Het recept is buitengewoon aardig, maar 't is niet zo eenvoudig hartelijk te lachen, en in de oude volksvertelling werden allerlei prijzen uitgeloofd, om een verdrietigen koning of een geaffecteerde dame aan het lachen te brengen. Als middel om eens hartelijk te lachen waardoor de gezondheid bevorderd wordt, beveelt de dokter de herinnering aan een leuke grap aan, een komische situatie of humoristische beschouwing van de wereldtoestand.

Of dit laatste in de tegenwoordige tijd mogelijk is, hangt stellig van het temperament van den lacher af.

De collectie wandelstokken van Bourget.

De Franse schrijver Bourget, die kortgeleden overleden is, was een hartstochtelijk verzamelaar van wandelstokken. Volgens berichten in de Franse bladen is zijn collectie ook voor den nietverzomelaar interresant. Zij omvat honderden exemplaren, van het eenvoudigste Chinese bamboestokje tot rijk met goud versierde stokken, waarvan de handvatten dikwijls hoge kunstwaarde bezitten. Bourget hechtte speciaal veel waarde aan stokken, die beroemde of bekende persoonlijkheden toebehoord hebben. Zo bevindt zich in zijn collectie een wandelstok van Benjamin Franklin. Dat de wandelstokken-collectie van Bourget niet alleen liefhebbers- maar ook cultuur-historische waarde bezit, blijkt uit het feit, dat men zich in Frankrijk, ernstig bezighoudt met het plan de collectie niet in particulier bezit te laten overgaan, maar ze voor een rijksmuseum op te kopen en daar in zijn geheel te bewaren.

De pas overleden Engelse Koning had in zijn werkkamer aan de muren de volgende spreuken van levenswijsheid opgehangen:

— Leer mij gehoorzaam zijn aan de regels van het spel.

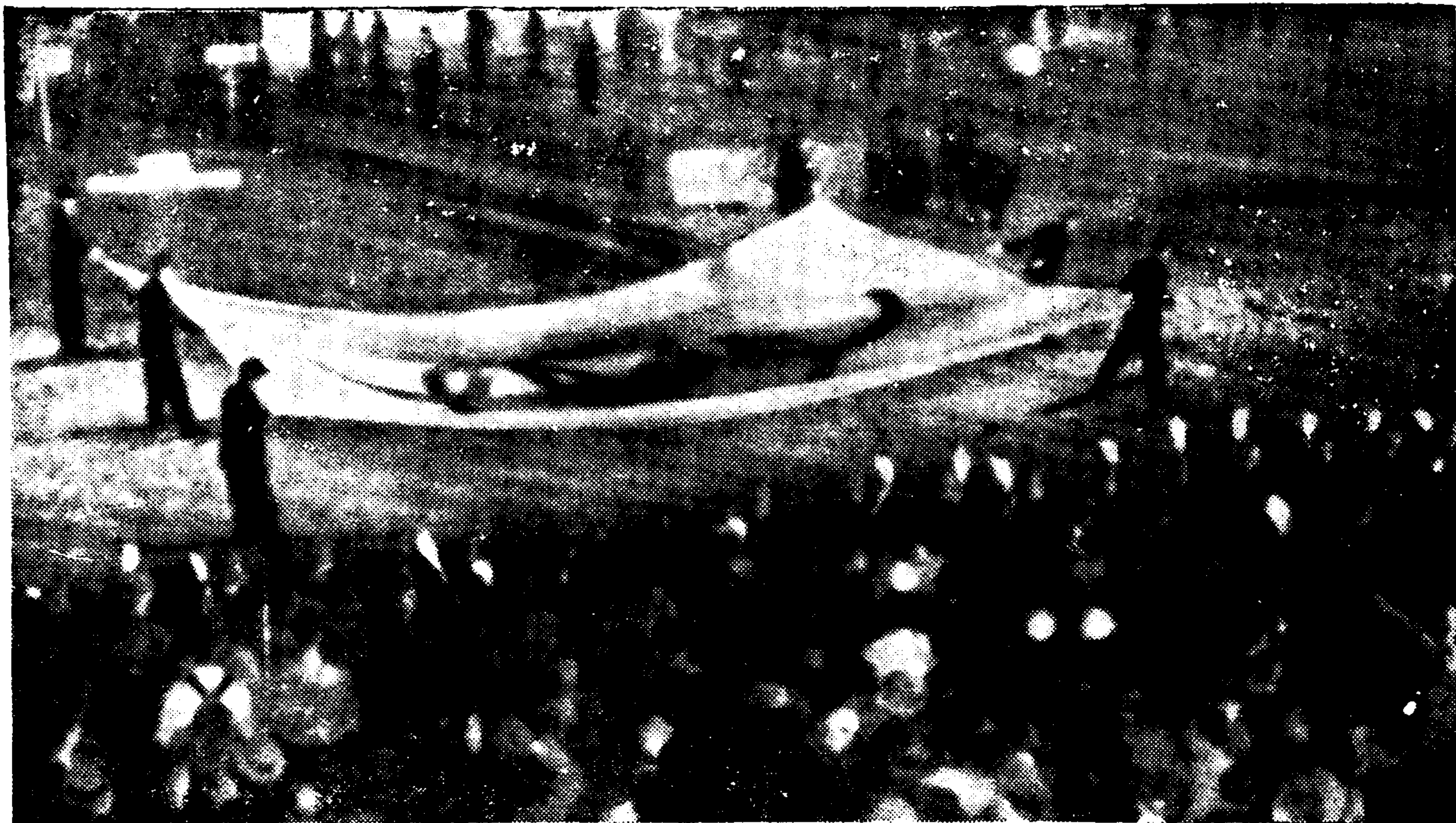
— Leer mij onderscheid te maken tussen sentiment en sentimentaliteit, zodat ik het eerste bewonderen kan en de tweede verachten.

— Leer mij goedkope lofuitingen noch in ontvangst te nemen, noch zelf te geven.

— Indien ik geroepen word om leed te dragen, laat mij dan gelijk een goedgeaard dier, dat zich in de eenzaamheid terugtrekt als het pijn heeft.

— Leer mij te winnen, als het mag; en als ik niet win, leer mij dan bovenal een goed verliezer te zijn.

— Leer mij niet te grijpen naar de maan en evenmin te treuren om gemorste melk.

HET SLOT TE GARMISCH-PARTENKIRCHEN. — Nadat de huldiging der overwinnaars in de Olympische Winter-wedstrijden en de uitdeling der prijzen had plaats gevonden werd overgegaan tot de slotceremonie, het inhalen van de Olympische vlag.

GEMENGD NIEUWS.

Is Kolonisatie van Indië door Hollanders mogelijk?

In „Onze Mail" het officieel orgaan van het Kath. Indisch Bureau schrijft v. B. een zeer lezenswaardig artikel, waaraan wij het volgende ontlenen:

Kisar, een zo goed als onbekend eiland in een weinig of zelden bezocht gedeelte van Oostelijk Insulinde heeft een bevolking welke voor een gedeelte in rechte lijn afkomstig is van Nederlanders uit de bloeitijd van de Oost-Indische Compagnie. Reeds dit zal vreemd in de oren klinken en al zou het de moeiten lonen wat meer te vertellen van deze geschiedenis, onze plaatsruimte noopt tot beknoptheid.

Het geval zou nimmer tot openbaarheid gekomen zijn, had niet het toeval iemand met scherpe blik naar het eiland gevoerd, daar wij thans geen gegevens ter beschikking hebben, durven we er ons niet aan wagen, een naam te noemen, al menen we dat het een bekend Indisch journalist is geweest. Hij werd getroffen door het opvallend verschil in voorkomen tussen de bewoners van Kisar en andere Inheemse volksgroepen. Ze zijn blanker, van wat groter postuur en van onmiskenbaar Europeese afkomst; het leidde tot een nauwgezet onderzoek, waarbij kwam vast te staan dat ze nakomelingen waren van Hollandse en Zeeuwse schepelingen, die getrouwd waren met de kinderen des lands. In geestelijke ontwikkeling, leeskunst, godsdienst, enz. weken ze in niets af van de andere Inlanders, die nimmer in aanraking waren gekomen met Westerse cultuurmensen. We kunnen hieraan toevoegen, dat de Indische regering zich dadelijk aan de bevolking gelegen heeft laten liggen en er scholen deed oprichten en voor geestelijke verzorging maatregelen trof. Nu willen we eerlijk onze onwetendheid betuigen aangaande de gevolgen, welke dat ingrijpen heeft gebracht, maar veel zal het niet uitgehaald hebben, anders had de buitenwereld er zeker meer van vernomen. Natuurlijk heeft indertijd de zaak nogal belangstelling gewekt, maar ook die is gauw en voorgoed geluwd.

Nu het antwoord op de vraag. waarom wij deze geschiedenis aan de vergetelheid menen te moeten onttrekken en dan nog wel in verband met het opschrift, dat wie zich aan een ander spiegelt, zich zacht spiegelt, oftewel in welk opzicht Kisar een waarschuwend voorbeeld vormt.

Er wordt tegenwoordig èn in Nederland èn in Indië een krachtige actie gevoerd tot het doen koloniseren van bevolkings-arme gebieden in Indië en in het bijzonder in Nieuw-Guinea en er is zelfs een partij die meent dat deze kolonisatie een erezaak is van nationale betekenis.

Wie in Indië heeft rondgezworven, hetzij in de zware landouwen van Java, in het mijngebied van Sumatra, in de industriewijken der grote steden, langs de kusten van Java en Celebes, in de rimboes van de meeste grote eilanden en het leven en strijden heeft kunnen waarnemen van den echten landbouwer, den mijnwerker, den machinist in fabriek en de verkeersmiddelen, den vissers en zelfs — misschien juist ook — den nietsdoener als de Ternataan of Timorees weet, dat geen enkele Europeaan van meer Noordelijke afkomst geschikt is voor kolonist in zuiver tropische gewesten. Het eerste dat den reiziger met de ogen open voor realiteit, die de tropische gebieden binnenkomt — en we bedoelen hier nu juist niet Indië zelf — treft is het gezicht op een bouwland, waar de naakte, bruine ruggen van de zwoegers op het land vertellen van de strijd tegen moordende hitte. Al wat ademt, ontloopt de stralen der gloeiende zon, de trekdieren in het water of de schaduw, en alleen de noodzaak doet allen en alles die stralende aard- en zonnehitte weerstaan.

De Europeaan kan in tropische gewesten planter worden, in de beperkte betekenis van leider van een onderneming, arbeidsleider in de fabriek, opzichter van werken, uitgevoerd door arbeiders, wier lichaam gewend is aan felheid van lichte warmte, maar voor kolonist in de betekenis van zelf-landbouwer zijn of mijnwerker of visser is hij ten enenmale ongeschikt, vooral en in het bijzonder zo hij naar onze opvattingen Europeaan wil blijven, levende en werkende als Hollandse landbouwers. Geen Hollander, hoe sober bestaan hij ook moge leiden tot behoud van geestelijke, morele en lichamelijke kracht kan ongestraft arbeiden, het gehele jaar door, onder de tropische zon. Onafwendbaar gaat hij de levenswijze — in arbeid en verpozing volgen van het volk, onder die zelfde zon geboren en gegroeid. Ieder volk is in zekere en waarschijnlijk grote mate het product van de klimatologische omstandigheden, waaronder hij zijn dagelijks voedsel moet winnen. De machtige arbeidsprikkel van het gematigde en koude klimaat, dus de vooruitziende zorg voor de koude dagen en de zware strijd om het bestaan, ontbreekt in de tropen ten enenmale. Bij weinige arbeid schenkt er moeder aarde voedsel voor velen en voor vele jaren onder zekerheid, dat die mildheid oneindig van duur is. Noch kleding, noch stand, noch amusement stellen er eisen en wanneer de arbeider, dat weet, dan moet hij ondergaan de invloed, die dezelfde krachten de Inheemse hebben gemaakt tot wat hij is en wat iedere werker te zelfder plaatse worden moet, want de krachten van het mensenkind zijn begrensd en die der natuur oneinding. Maar vooral is het leven in het binnenland voor de Europeese vrouw totaal afgescheiden van eigen volk, zelf moetende werken bij een temperatuur van gemiddeld 80 á 90 graden een gruwel; geen zou het een jaar kunnen bolwerken.

Hollandse vrouwen kunnen best leven in Indië, zelfs in de meest afgelegen gebieden, maar als. . mevrouw, zoals de man het er uitmuntend kan stellen als... toewan, daarom is emigratie van Nederlanders als zelfarbeidende kolonisten voltrekt uit de boze en het aanmoedigen ervan onverantwoordelijk tegenover de mensen, die men ertoe mocht overreden.

Nederlanders als emigranten naar de tropen zijn gedoemd tot ondergang of tot gelijkwording aan de inheemse bevolking, een tussenweg is er niet; dat behoort iedere emigrant te weten.

Kisar zal het waarschuwende voorbeeld vormen, van de toch zeker ondernemende zeelieden, die er gestrand zijn, is er niets, maar dan ook totaal niets overgebleven, dat den Nederlander tot ere zou kunnen strekken en dat het voorkomen hunner nazaten nog de herinnering hunner emigratie heeft kunnen wekken, zal er wel alleen het gevolg zijn, dat de afgelegenheid van Kisar de mogelijkheid van vermenging met andere inheemse rassen heeft belet.

Mogen zij, die der propaganda voor kolonisatie van Indië door Hollanders, gunstig gezind zijn het voorbeeld van Kisar voor ogen houden. De toekomstige emigrant behoort te weten, wat het noodzakelijke gevolg is van zijn ernstige stap.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJDUITSLAGEN.

R.C.C.—TRAPPERS 2—2

Zondag, 29 Maart.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
JONG-HOLLAND	17	12	4	1	36	11	28	1.65
VOLHARDING	14	9	3	2	20	8	21	1.50
BISMARCK	18	10	3	5	26	18	23	1.28
R.CC.	17	7	5	5	25	18	19	1.11
AJAX	18	5	7	6	12	20	17	0.94
TRAPPERS	17	6	4	7	19	14	16	0.87
HERCULES	17	5	6	6	13	19	16	0.94
ASIENTO	15	2	5	8	13	29	9	0.60
TRANSVAAL	16	2	4	10	12	23	8	0.50
M.S.V.	18	4	3	11	19	34	*9	0.50

* 2 Winstpunten in mindering wegens het niet opkomen in de wedstrijd AJAX—M.S.V. op 1 December 1935.

B-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	Doelpunten tegen	Punten	Gem.
SCHERPENHEUVEL	11	9	2	0	41	7	20	1.82
JONG-HOLLAND II	10	5	3	2	20	6	13	1.30
VOLHARDING II	8	5	0	3	12	8	10	1.25
BISMARCK II	8	4	1	3	11	10	9	1.15
HERCULES II	9	5	1	3	10	11	11	1.22
R.C.C. II	9	3	3	3	17	15	9	1.00
ASIENTO II	6	3	0	4	10	11	6	1.00
TRAPPERS II	9	3	2	4	11	11	8	0.89
ATLETICO	11	4	1	6	12	11	9	0.82
M.S.V. II	7	2	1	4	9	23	5	0.71
AJAX II	10	2	0	8	9	27	4	0.40
TRANSVAAL II	8	1	0	7	7	20	2	0.25

De Vereniging „Bismarck" is beboet met *f* 2.50 voor het niet op tijd inzenden van de elftalopgaven.

De wedstrijd Jong-Holland—Asiento zal opgeluisterd worden met muziek door de St. Ceciliaband aangeboden aan Jong-Holland.

De resterende 10 minuten in de wedstrijd Trappers—Transvaal zijn door Transvaal (na kennisgeving aan de C.V.B.) niet uitgespeeld, zoda t de stand blijft 1—0 voor Trappers.

ELFTALOPGAVEN VOOR DE MAAND APRIL 1936.

Atletico Ongewijzigd. i

Asiento Ongewijzigd.

Ajax I. E. Jansen, J. Nonato, V. August, F. Marino, M. Scorrea, J. M. Royer, C. Lira, M. Laken, A. Z. Veeris, E. Laken, S. Crispo.

Ajax II. J. A. Cena V. Atalida, C. Rosario, J. M. Royer, V. Morales, M. Fray, E. de Leon, V. Martis, D. Penha, R. Medema, P. Kirindongo.

Hercules Ongewijzigd.

Jong-Holland I. R. Marquez, M. van der Gen, O. Troeman, E. Correa, A. Sentiago, H. Royer, J. La Cruz, H. Leers, R. Michael, R. Maduro, J. Ramirez.

Jong-Holland II. J. Lampe, A. Kraneveldt, P. Bernabela, A. Chacuto, O. Zalm, R. Susana, O. Marugg, P. Roos, F. Brion, H. La Cruz, V. Grunning.

M.S.V. Ongewijzigd.

R.C.C. Ongewijzigd.

Scherpenheuvel Ongewijzigd.

Transvaal Ongewijzigd.

Trappers I. A. A. C. Raphaela, E. R. A. Jansen, R. B. Wilsoe, W. F. Abad, J. C. Jacob, A. Pietersz, M. de Castro, A. J. Maduro, C. Bosch, E. Evertsz, F. Jesurun.

Trappers II. Ch. Salcedo, E. Zimmerman, A. Goedgedrag, J. de Palm, A. M. Chirino, B. F. Leonora, G. Pieter, P. C. Bienvenu, A. C. Escobar, V. Evertsz, C. R. Daverlaar.

Volharding Ongewijzigd.

Voetbalwedstrijd Nederland-België.

Voor een record aantal toeschouwers had Zondag l.l. bovengenoemde voetbalmatch plaats. 't Was de 55ste strijd die ons nationaal team leverde tegen België; tevens een wedstrijd die onze zuidelijke buren nog lang heugen zal: Ze werden n.l. met niet minder dan 8—0 gevloerd.

Daarmee verbeterde Nederland tevens het score-record van het jaar 1910, toen ons elftal in Haarlem met 7—0 van België wist te winnen. Wel werd dit in 1932 benaderd (9—3) maar nu zijn we er resoluut overheen.

Dank zij onze Radio Vereniging die zo goed was in Nederland nog gauw even te laten horen, dat er hier met de wintergolflengte niet veel te beluisteren zou zijn, waren wij in staat het enthousiaste verslag van den heer Hollander zowat te volgen; want door de vele storingen kon er van een op de voet volgen geen sprake zijn.

Dit, alsmede de vergissing van den omroeper, die even na de rust tot de conclusie moest komen, dat hij blijkbaar de tel kwijt was, daar het score-bord toen 4—0 aangaf, terwijl er tot dan sprake was geweest van 5 doelpunten, maakt 't voor ons deze keer wel wat lastig een geregeld verslag te leveren. We zullen ons moeten beperken tot de grote lijnen.

Als VAN HEEL de toss gewonnen heeft en België aftrapt, neemt Nederland onmiddellijk de aanval over en voor er eigenlijk iemand erg in heeft ligt nummer één in de touwen.

Al heel spoedig blijkt dat onze achterhoede niet zo heel zeker is. Was het 't gevoel dat er een „vreemde" doelman in de goal stond (Mul, als invaller voor Halle) of lieten onze backs zich wat intimideren door de Belgische aanval? Zeker is, dat het in 't begin niet al te best boterde in onze achterhoede.

In de vijandelijke achterhoede liet men ondertussen een gaaf partijtje voetbal zien. Aanvoerder SMELLINCK maakt er met z'n mannen voorlopig elke Nederlandse aanval onschadelijk, waarbij de Nederlanders enkele malen heel aardig in 't buitenspel-valletje liepen.

En zo duurde het nog een klein half uur eer de onzen aan hun tweede (?) doelpunt kwamen. Weer zo'n staaltje van een „vliegende goal." Na enkele vergeefse Belgische aanvallen, verhuist de bal binnen enkele seconden naar de andere zijden, waar SMIT er wel raad mee weet.

En een minuut later stelt WELS BAKHUYS in staat er 3—0(?) van te maken.

Nu blijkt ook duidelijk waar de zwakke zijde van België ligt: de voorhoede! 't Was werkelijk ontmoedigend hoeveel schitterende kansen er door VOORHOOF en zijn linie om zeep werden geholpen.

De Nederlandse achterhoede was intussen ingespeeld, mede waarschijnlijk door het feit dat MUL zijn plaats best waard was, en zodoende hadden de veel te korte Belgische aanvallen geen schijn van kans.

BAKHUYS ziet dan een minuut of tien later nogmaals kans de Belgen te verschalken.

Na de rust schijnt Nederland oorspronkelijk bij de pakken neer te willen gaan zitten.

De grote voorsprong schijnt de spelers in de benen te zitten. En 't is dan ook alleen 't knoeiwerk van de Belgische aanval te danken dat er in deze periode geen tegen-doelpunten te noteren waren.

Na een kwartier spelen wordt Nederland echter wakker en stelt DROK met een goede kopbal BAKHUYS in staat nog eens een kansje te wagen. 5—0 dus!

Dan komt de omroeper ons echter op 't goede pad brengen. 4—0! ! WELS en VAN NELLEN hebben blijkbaar op die boodschap gewacht, want nog geen minuut later maken ze er samen tóch maar 5—0 van.

Tweemaal moet dan gestopt worden. De eerste keer voor VAN HEEL, wiens gezicht blijkbaar op onaangename wijze met een vijandelijke schoen in aanraking geweest is. Gelukkig voor onze middellinie, die haar taak van verdedigen en voeden van de voorhoede, weer uitstekend begreep, kon onze aanvoerder, zij het met een bepleisterd aanschijn, de strijd voortzetten,

Minder gelukkig bracht het er de Belgische keeper af, die even later na een botsing bleef liggen, wat Nederland het zesde doelpunt bezorgde. CHRISTIAANSEN moest door het Rode Kruis worden weggevoerd. BADJOU komt hem vervangen en wordt in de resterende tijd danig aan de tand gevoeld, zó danig dat Nederland nog tweemaal kans ziet hem te passeren. De eerste door DROK en de tweede maal, onmiddellijk daarop, door VAN NELLEN.

En dan durfde Hollander na de wedstrijd nog verklaren, dat ons team niet op volle kracht gewerkt heeft. Zo beschouwd zou men België dan nog geluk kunnen wensen, want in 't ander geval zou deze „kindermoord" ontaard zijn in een „massamoord".

Met belangstellingstelling zien we uit naar de komende verrichtingen van ons nationale team, dat, daaraan zal wel niemand meer twijfelen, tot de sterkste van Europa gaat behoren!

R.

P.S. Uit het verslag in de „B. en N." blijkt dat de heer Hollander het eerste „doelpunt" ná de rust abusievelijk als zodanig gekwalificeerd heeft.